

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

Fegyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők

Nyilvántartási közlemények soronként 50 fillér.

Hirdetések egyezsog szerint.

Szüret előtt.

Az országos ampelologiai intézet egész évben ugyancsak ijesztgette a szőlőtermelőket, hogy a peronoszpóra mily rohamosan terjed az országban. Ennek meg volt az a fogalja, hogy az egész országban hihetetlen mértékben használták a bordói levét elanyuyira, hogy a ki idejében nem gondoskodott permelező anyagról, annak a beszerzés nagyobb gondot adott. A szorgalmas permelezésnek pedig az a sikere volt, hogy amint a legutolsó jelentések mondják, átlagosan középtermésre lehet számítani. Ez pedig nagy szó. 1909-ben hő termés volt, nyolcmillió hektolitert jóval meghaladó. Ha ennek csak a fele terem az idén, akkor is kerek számban százhatvan millió korona összeg fog a gazdák zsebébe jutni borért. Ez a szám egyáltalában nem mondható merésznek, mert hiszen a legjobban termő francia borvidékeken alig volt termés. Az olasz szőlőt is jól megdézsmálta a tartós szárazság. Nálunk a hegyi szőlők nyáron is kaptak egy pár hevesebb záport, a homoki szőlőket pedig a májusi hatalmas esők mentették mentették meg. Igaz ugyan, hogy a szőlővel is úgy vagyunk, mint a huzával, hogy ameddig nincsen a hordóban, elhelyezve a pince ászoktáján, — addig a gazda mindig félhet attól, hogy jön egy fergeteg s oda lesz min-

den munkájának veritékes gyümölcse. De gondoljuk azt, hogy a jó Isten kegyelme elveszti a szőlőtermelőről ezt a csapást és módja lesz egy középtermés sikerével lélekezethez jutni.

A helyzet ugyanis az, hogy alig van társadalmi osztály, melynek oly nagy csapást kellene kiheverni, mint éppen a szőlőtermelőknél. Kerekszámban 500.000.000 korona löke ment tönkre a filoxéra pusztítása következtében és részben pótolni fogja, részben már ezt meg is cselekedte. A filoxéra által elpusztított terület négyszázötvenezer kat. hold volt. Ámbár az elpusztított területnek beültetése rohamosan halad, még mindég százezer holdnál kevesebb a szőlővel beültetett terület száma, mint a filoxéra előtt. Egy hold hegyi szőlőnek betelepítését 2000 koronára kell tennünk, így még mintegy kétszázmillió korona összeget kell fordítani a szőlőrekonstrukciójára. De a szőlőgazdák súlyos helyzete nem a leendő, hanem a drága pénzen telepített szőlőkre már felvett kölcsönökben van. Bizonyos dolog, hogy a szőlő felújítására eddig szükségelt hétszázmillió korona nem a gazdák zsebéből, hanem a bankok Wertheimjeiből került elő. Ezután pedig terhes kamat jár. Ha hozzávesszük, hogy a munkahérek is mily hatalmasan emelkedtek, nem nagyon irigyelhetjük a szőlőgazdák helyzetét, sőt örülnünk kell,

ha ezekben a nehéz időkben a szőlőművelés jobb termést ad.

Hogy nincsen olyan kár, amiből haszon ne állana elő, semmi sem bizonyítja jobban, mint a filoxéra veszedelem leküzdése. Az a csúf élősdli bogár tönkre tevén a régi szőlőket, újra kellett ültetni és az újra ültetés már okszerűbben cselekedték a gazdák. Az okszerűbb művelés következtében pedig sokkal többet terem a szőlő, mint eddig. Voltaképpen éppen azért is bírja ki a szőlőtermelő a mai nagy terheket, mert ugyanazon a területen az okszerűbb művelés következtében sokkal több bori szüretetnek, mint hajdanában.

Nincs is mára a magyar bortermelőnek szüksége, mint egy pár jó esztendőre és legalább azokra a borárakra, amelyek ma megvannak. Még egyre van szükség: a szőlőművelés okszerű végzésére és különösen azon vltaságok megszüntetésére, amelyek a szüretelés idején és a bortelelés terén lennlorognak. Azért a gazdák figyelmét felhívjuk azokra a vidék szerint rendezett mintaszüretekre, amelyeket az állam az okszerű ismeretek elterjedésére rendez. Senki jobban nem tapasztalta, hogy a szakértelem mily fontos tényező abban, hogy a művelés alatt álló föld minél többet jövedelmezzen, mint éppen a szőlőművelő. Azért ne mulasszon el egy alkalmat sem, amikor szakértelmét emelheti.

TÁRCZA.

Alvó város.

Szunnyad csendesen a hakon droském kocsisa és kocog kölelességludóan a kis ló az álmos utcákon. Puha, felér ködös, nagyon enyhe a levegő. Sőtájánál is halkabb szél cirógalja lágyan a sárga és vörösréz faleveleket. Ferdén eső sárga napsugarak bágyadt fényt vetnek alvó, kőházakra, templomokra. A Frauenkirche lépcsőin néhány koldus szendereg, fáradt, nehéz szempillájukat csak olyankor vetik föl, ha mellettük léptek kopognak a hideg kővön és sötét ruhás nők rózsafüzérei koccannak hus muzsikaként. Kinyujtják erre imádságos mormolással alamizánáért a kezüket. Hull az aprópénz, nyilik és zárul a templomajtó, helyükre visszakuporognak a koldusok és áhítatos nagy csend lesz újra . . .

Megállott az okos kis ló, hortyog immár békés bizalommal az én sörbarát kocsisom. Nézem a hajor Notre Dame-ot, a sötét város téglából épült gót-stílusú Frauenkirkjét. Csodálkozok a szemem, bizarrnak találja két gót-tornyán a gömbölyű kupolát. De eszembe

jut: ez a templom a gót építészet alkonyán, a győzelmes reneszánsz hajnalán épült. Zsigmond herceg tette le az alapkövet 1468-ban. Jörg Gankoffer építész tervezte, tanácsait kérve ulmi, ratisbonnei nürnbergi és bécsi nagy építész mestereknek. És e szerint az eredeti terv szerint természetesen ékbe végződött a két torony csúcsa, hanem szegény Gankoffer meghalt 1488-ban, mielőtt a templom építését befejezhetné volna. Ekkor pedig már oly hatalmas volt a reneszánsz ébredésének a hatása, hogy bizony gömbölyű kupola került még erre a két gót toronyra is, nem véve figyelembe a halott építész tiszta stílusérzését. Mintha két jókora sörös hordót nyomtak volna a szép ivó toronyablakok fölé, hogy örökre elrejtse az ég felé emelkedő finom, karcsu ékeket. A müncheni polgárok izlését hirdeti ez a két kövér, vaskos kupola, mely a Münchener Kindl-el együtt jellegzetes képet ad a bajor fővárosról. Csak sört és retket gondoljunk még hozzá és nyájas, piros képű, jó embereket, a mint boldog elégedettséggel néha fölvetik szemüket, egészen a Frauenkirche Masskrüggéig és megértjük, hogy nyugalmasabb, egészségesebb álmu életet talán nem is él senki a

világ kerekéségén, mint éppen a derék, hájhasú müncheni polgár, a kit a nagy akarások nem zavarnak sem alváshan, sem emésztésben. Hátha így jól élni? — gondolom — mikor megszólal a négyszázéves torony komoly, szép, erős érhangja. Temetnek. Széles, igen széles fekete koporsót visznek, lassu tempóban, fekete-bóbitás fekete lovak.

Megkérdezek egy imádságos öreg nénit:

— Ki a halott, hány évet élt és milyen belegség ölte meg?

— Herr Buchner, magánzó volt, kérem — mondta siránkozva az anyóka, — csak harminchárom évet élt, a „bierkrankheit“ (a sörbetegség) ölte meg ilyen fiatalon.

Elhaladt a menet, mélyebben bugott a harang. Gonoszkodó gondolatok jártak a fejemben. Arról, hogy az embert, idő előtt, mégis csak az öli meg, ha valamilyen nagyon, igazán szeret. Legyen az: ambíció, művészi vágy, ital vagy szerelem. A legbékésebb, a legnyugalmasabb polgárnak sem szabad tehát még a söröskorsóját sem igen nagyon megszeretnie, mert baj lesz belőle. Nyugodjon békével Buchner ur, egy szenvedelem vitte korai sírba. Lám, lám, nem él szépen a

Társadalmi mozgalmak általában.

(Folytatás és vége.)

Nos hát, nem volt igaza a Közegészségügyi Tanácsnak, midőn az Országos Magyar Gazdasági Egyesület főiratáról adott szakvéleményében az egyke védelmére kelt s a többek között azt is mondotta, hogy „a művelt és gondolkodó szülőktől a közegészségügy nevében méltányosan követelni nem lehet, hogy gyermekeiknek legalább azt a jólétet ne igyekezzenek az élet számára megővni, amellyel önmaguk bírtak.” Az a gyermek, aki készen kapja a jólétet, amellyel szülei bírtak, legtöbb esetben munkátlan nővé, vagy kenyéskedő dívatbáb lesz és ha valami munkának mégis érzi, legalább szórakozásul a szükségét, az a munka a legrikább esetben lesz termelő munka. Lesz talán elkészülés egy-egy jogi szigorlatra, vagy leánygimnáziumi érettségire; lesz bélyeggyűjtés, sportolás, négyzetesdi, vagy mit tudom én mi; de csak kivételesen lesz olyan, mely gyarapítja a nemzeti vagyont akár anyagiakban, akár szellemiekben. Az a jólétben felnőtt úri a társadalomban, a közhivatalokban, az egyetemen születési jogon elfoglalja a papája helyét és nála talán szászorta különbeknek állja a versenyben ujját. Hány olyan belátó szülő van, aki gyermekét, bármilyen jólétet hagy reá, kemény munkára nevelné és csakugyan méltóvá a helyre, az állásra, melyet neki nem végső pihenőül, hanem lépcsőül a további erőmegfeszítésbe kerülő emelkedésre biztosított? Az apa és az anya, akik maguk már bizonyos jólétben élnek, testiileg is egészségesek és nem elfajultak, akkor cselekszik legjobban, ha minél több egészséges gyermeket ruház föl minél jobban a műveltség minden fegyverével és tők azután ki az ételbe, hadd küzdjenek, dolgozzanak, termeljenek maguknak és nemzetüknek azok is. Hadd legyen ezáltal is nagyobbá, nehezebbé a verseny, hadd valu-

gatódjék ki a jók közül is a legjobb. Nem baj, ha száz jó elbukik, csak diadallal kerüljön ki a legjobb!

Én nem tudom, hol hagyhatta a maga fejlődéstudományi ábáciját a Közegészségügyi Tanács. Talán azokban az előkelő szalónokban, amelyeknek önzését, léhaságát és hiúságát tagjainak orvosi gyakorlatával szolgálja. Nem tudom, talán rosszul is sejtem. De azt tudom, hogy ama vélemény arra a Forelre nem támaszkodhatott, akivel magam ugyan nem mindegyben értek egyet, de akit az élettudományok vándorapostolai közül a legtöbbre becsülik már csak azért a tételéért is, hogy erkölcsösen csak az az ember él, aki magát a mások és az emberiség, valamint a tőle származó utódok javának tudatosan és felismert kötelességből alárendeli. Ez a Forel a tavaly július 29-én Hagában tartott újmalthusianista congressuson a születések korlátozásának jogát, sőt kötelességét is elismerte olyan esetekre, midőn az utódok a faj romlására vezetnének; de megköveteli az erős és egészséges 24 éves ifjútól, aki egy derek 18 éves leányt vesz el feleségül, hogy nyolc, sőt tizenkét gyermekük is legyen, az anyának legalább egy évi pihenésével minden gyermek után, föltéve, hogy az anya végig egészséges is marad, ami éppen nem lehetetlen. Persze lehetetlen volna a nagyhozományú, de kevés verű és szűk medencejű egyetlen leányokra nézve. Forel éppen azt mondja, hogy házassága dolgában senki se tekintsen a vagyoni, a gyermekeit pedig a jólét helyett igénytelenségre, a közéletben helytállásra nevelje.

A haláltól, egy-egy gyermek halálától sem sem szabad olyan nagyon félni, hogy valaki inkább gyermekeket se óhajtson, sem hogy egynek-egynek halála miatt keljen szenvednie. Ez gyávaság, az erős akarat hiánya az élet minden eshetőségeivel szembeállásra. Nagy bölcsesség van a régi magyar mondásban, hogy üvegpoliárból és gyermekből soha sem lehet elég a háznak. Valameddig véle nagy születési arányszám

állott szemben, a magyar gyermekek nagy halandóságának is volt része fajnak életrevalóságában, amelyet ezer év viszontagságai nem merítettek ki, de rövid idő alatt ki fogja meríteni az egyke. A nagy gyermekhalandóság nálunk is kiválogatta a legellenállóbbat, meghagyta azt, aki még a jég hátán is megél. Az egykerendszer minden áron megtartja az egyszer megszületett legsilányabbat is, azt, akit lábáról az első nagyobb szél ledönt.

Nem tagadom, hogy az egyke dívatában jut szerepe a hibás gazdasági rendszernek is; de állítom, hogy még több szerepe van benne a silány erkölcsi rendnek, mely társadalmunkban uralkodik. S ilyen hitvánnyá ezt az erkölcsi rendet nem a természettudományok tették, hanem az eltávolodás a természettől, a fejlődéstudomány alapelveinek nem ismerése, parancsainak megszegése. A fogalmak mai zavaránál a gyermekáldás tekintetében az isteni gondviselésbe belenyugvás is jobb volt. Mert az isteni gondviselés nem egyéb, mint a természet rendje, amely az egyes esetben tünetlik föl véletlennek, de az esetek összessége által örök törvények kifejezője.

A.

Heti posta. Már szédztizenhárom esztendeje, hogy Körösi Csoma Sándor kihűlt teteme ott porlad messze Keleten, ahol az ősmagyar anyuk évezredekkel előbb a barna fenyőbölcsőben ringatták gyermekeiket.

Aranyba, ezüstbe kellett volna foglalni dicső alakját, hogy a magyar hazának az ércajak hirdesse dörgön, hol született a mai nemzedék őszülője.

Elment tőlünk a zordon Keletre, a Himalája ködös homába, hogy megkeresse apáinkat, anyáinkat, kiknek testet a havasok zuzmarás, csontlú fagyott rögei földik.

Elment . . . csulódott . . .

A holtak, lenn a mélyben nem éreztek meg, hogy a magyar haza fia jött el hozzájuk, hogy jégvirágos sírjuk felett, magyar ajak mond imát . . . néma maradt árnyék

munkheni polgár sem . . . emberi szenvedelem rácsap az ő álmos lelkére is . . .

Nagy kulcsok zörögtek és élém csoszogott a sekrestyés:

— Késő van, zárnom kell a templomot, de ha óhajt bemenni, majd kivezetem aztán egy kis mellékajton.

— Jó. — mondtam, márkát csuszaltva kezébe és beléptem a hallgató, üres, nagy templomba, örülve, hogy egyedül leszek és széttekinthetek zavartalanul, kedvemre képek, fa-faragványok közt.

Két vastag, fehér gyertya égett, szemben a főoltárral, sárgán és szomorú fényt a szelid félhomályban. Megállottam a hatalmas ó-német templomcsarnok közepén a huszonkét nyolcszögű gyámoszlop közt. Bámultam, mily könnyedén, szabadon és egyszerűen, minden oszlopfediz nélkül, csak tiszta arkitektúrális vonalrendelődéssel emelkednek ezek a szilárd oszlopok a gót-ívek magas boltuzatáig, hol a gazdagon csillogozott kék mennyezet vékony ereivel összetalalkozik a vonaluk. És egymáshoz fűződik egy monumentális egészzé a templom hajója a bolt-hajtások ívekkel, ablakmélyedésekkel, oly egységes, összetömörült, egymásba folyó

minden vonala. Ezért nem fárad el rajta a tekintet nagy méretei ellenére. A csillárok metszett üvegeire még a külső világosság sugarai ömlenek be a tizenkét gót-ablak színes üvegen át. Közülök néhány még a hajdani, az ennek a helyén állott öreg templomból való ablak, 1435-ben az imádkozó híveknek rajtuk keresztül mosolygot be a nap. Legszebb a kórustól jobbra az ötödik, ezt ma is, csaknem ötszáz év múlva, a régi templom alapítója után Scharfzand ablakának nevezik. Három gyönyörű kép van rá festve: Az Urangyala jeleni Szűz Máriának a szentlélek beárványolását; Jézus születése és a napkeleti bölcsek imádata: Mária menybenmenetele. Volt idő, mikor bucsujárásként jöttek a művészek, amatőrök megtekinteni ezt a csodás ablakot, ma csak kevesen emlékeznek szépségére, oly sok ujjal kínál a rohanó élet. Pedig, ez a három üvegre pingált színes kép volt a mai modern üvegfestészet legértékesebb és legérdekesebb modelje. A kék, a piros, a sárga és a zöld muzsikáját e szazados patinájú ékkövekként tündöklő adlakokról festék el nagy apáink üvegfestői és azután fölük tapuulták el a maiak rontva és módosítva a régi finomságot és erőt.

Mathias Berger és Ludwig Foltz szobrászok vezetése alatt 1857-ben teljesen renoválták a Frauenkirche primitív szobordiszeit. A főoltárra Knabl szobrásznak a (középkor szerencsés fafaragás ujtójának) „Mária menybenmenetele” került: két oldalán a kisebb oltárookra Moritz Schwind festett képeket. A remek gót szószék Sickinger műve, a tizenkét apostolt Foltz faragta kemény, szürke kőből. A kórus fölött, a mennyezetig érő, keresztre feszített Krisztust Helbig mester készítette. Csak az apostolok és próféták képmásaival faragott öreg régi templomi székek maradtak meg hírmondónak a primitívek műveiből néhány kőlap emlékek együtt.

A mint szemlélődve lassu léptekkel körüljáróm a templom hűvös belsejét, szinte megtorpad a lábam, Bajor Lajos római és német császár sírjánál. A sötét pillérek súlyos arnyékából élém villan a világosszürke kömlék, melyet 1622-ben I. Maximilián állított híres elődjének. A csendben és kriptaszagban mintha közelédnének egymáshoz és Bajor Lajoshoz az ide kifaragott történelmi alakok: az arany gyapjas V. Vilmos, Nagy Károly, V. Albert, IV. Lajos és a gé-

testük; az élők meg már azt sem tudták, hogy van egy földdarab, messze tőlük, Nyugaton, a Kurpútok alján, ahol az ő testvéreik laknak.

Mindenben csalódott, de azért kutatott tovább.

A remény nem halt ki szívéből, mindig ösztökélte az a gondolat, hogy itt kell keresni az ősmagyarokat, a vad scitthyákat, itt, ahol még mindig szőrén ülnek a lovak, mint a Hortobágyon, itt, ahol épp oly kardnokban pihennek a kecskék, mint a gulya idehaza, az alföldi Hortobágyon.

De megtorpant a lelke, a teste a nagy munkában.

Teste ott porlad a mohos bércek alatt s olykor-olykor, mikor a csipős északi szél rákúldi leheletét a Himalájára, valami bánatos sírás, jajgatás hallatszik a viharos zugásban.

Csoma Sándor szelleme kísért... keresi a magyarokat. Ks.

H I R E K.

Személyi hír. Dr. Kubinyi Lajos a bgyarmati kir. törvényszék elnöke, városunkba érkezett s a szokásos évi hivatalos vizsgálatot a kir. járáshíroságnál f. hó 28-án megkezdte, a mely előreláthatólag néhány nap múlva befejezést fog nyerni.

Kitüntetés. A múlt héten zajlott le Budapesten az országos sörárpa kiállítás. Sok jutalmat, kitüntető díjat osztottak ki. A második legnagyobb kitüntetést, II. Champion díjat, Emódi Vilmos és testvére szécsényi béruradalom nyerte el. — Gratulálunk e szép kitüntetéshez és kívánjuk, hogy minél többször szerezenek dicsőséget Szécsénynek.

Adomány. Piniér Sándor a kishartyáni róm. kath. iskola céljaira, ottani házáat és annak beltekét az egyházközségnek adományozta.

Közvilágítás. Városunkban komoly tárgyalások folynak a villamos világítás be-

vezetése tárgyában. A villamos társaság úgy a villamos telepet, mint az összes világítási berendezést, saját üzemiében fogja kezelni. Az utcai világításért 1 és fél fillért, a magánvilágításért 6 fillért számít. Azonban 50 év leteltével hajlandó úgy a telepet, mint az összes villamos berendezést, a városnak díjlanul átengedni. — Végre-valahára van kilátás arra, hogy közvilágításunk a kor igényeinek megfelelő lesz.

Bijegyzés. Gutfreund Miklós megyeri földbirtokos jegyet váltott Heller Tertia urleánnyal Zólyomfelszabadlhan

Időleges tárlat Folyó hó 20-án nyitott meg városunkban a fiatal művész gárda kiválóbbjainak műveiből rendezett őszi tárlat, a takarékpénztár egyik termében. Általában véve a művek tulnyomó része igen sikerült alkotásoknak mondhatók. Különösen megemlítendők: Berkes Antal „utrészete”, Fábian Béla „havasi táj” című hangulatos képe. Neogrády Antal mindég kiváló genre képei a melyek a mester régi jó hírnevét ország-szerre oly kedvelté és ismertté tették. A kiváló műveléssel rendezett tárlat folyó hó 26-án délután záródott be díszes közönség élénk részvétele mellett, képsorsolással egybekötve, a melyen Gróf Keglevich István ipolykúrti nagybirtokos jelenlétében ejtetett meg. Az egyik kép szerencsés nyerhje Pártos József tábi intéző: A sorsjáték számait dr. Gutfreund Emil hájos kis leánya Gutfreund Katóka húzta ki. A közönség vélekedve is igen élénk volt, amennyiben dr. Gutfreund Emil ügyvéd két Neogrády képet, Pokorny Pál takarékpénztári h. igazgató két Berkes képet s ezenkívül a szécsényi takarékpénztár r. t., Molnár Sándor, Stéger István, Foglár Géza, Bulgár Miklós vásároltak több igen sikerült képeket. Kár, hogy e szép tárlat oly rövid időn belül véget ért.

Köszgyűlés. A Balassagyarmati Vidéki Róm. Kath. Népnevelők Egyesülete október hó 12-én Szécsényben, a róm. kath. elemi

fiúiskola helyiségében Polák István elnöklété alatt közgyűlést tart. — Targysorozat: 1. fél 9 órakor szent mise. 2. Pápai himnusz. 3. Elnöki megnyitó. 4. Elnöki jelentés a körök működéséről. 5. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 6. „Az akarat nevelése.” Vitatétel, előadj Pin-gitzer Mariska etesi tanítónő. 7. „A kath. tanítói öntudat emelése.” Vitatétel, előadj Draxler G. János huyagi kántortanító. 8. A jövő évi közgyűlésre két vitatétel kitűzése. (A központi bizottság a következő tételeket ajánlja: a) „Szemléltető rajzoktatás.” b) „Méhészet megkedveltetése.”) 9. Pénztári számadások felülvizsgálása s a felmentvény megadása. 10. Indítványok 11. Himnusz. A társas ebéd az „Oroszlán” című vendéglőben, Lengyel Sándornál lesz. Egy teríték ára 2 60 korona.

Új gyár Losoncon. Löwy József Losoncon „Milka” néven bejegyzett új gyárat alapított, mely növényzsíradék gyártásával fog foglalkozni s a legközelebbi jövőben üzembe is helyeztetik.

Szerkesztői üzenetek.

B. F. Bpest. Igazán sajnáljuk hogy lapunknak ilyen indokolatlanul elhallgatott.

K. I. Bpest. Írását köszönjük. Ödvözlét. Komoly. No, maga igazán olyan komoly, hogy Isten nients.

Kis verebek. Költeményeiből közöljük ezt a két úde sort:

Zöld lombok közt
Kis verebek csámcsognak,
Én Istenem, —

De sok mindent rám fognak

F. A. S. Newyork. A kép levéllel megérkezett, köszönet érte. — Az előfizetést egyszerre is elfogadjuk, de nem önköktől.

Mancika. Géza hácsi elutazott? Gizi-kének babát hozott? Mit szól hozzá Pistuka? Vagy már feledve lett?

A szerkesztőesort a kiad. felelős

663—911. szám.

Árverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében c. enuel közhírré teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1911 évi 7397 számú végzése következtében Dr. Kalmán Miksa ügyvéd által képviselt Germanus Sándor javára 429 K. 72 f s jár. erejéig 1911 évi aug. hó 28-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 900 koronara becsült következő ingóságok u. m.: üzleti berendezés és két varrógép nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésen a szécsényi kir. járáshíroság 1911-ik évi V. 3642 számú végzése folytán eddig összesen 83 kor. 57 fillérben bírósálag már megállapított költségek erejéig Szécsényben leendő megtartására 1911. évi október hó 3-ik napjának délutáni 3 órája határidőből kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érlelt ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Szécsény, 1911 év szept. 16-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

niaszok. Ha a kísérletek óráiban szólhatnak egymáshoz, mit mondanának vajjon á mai életről? . . .

Vörösen tápaszkodott föl a hold a Pommenade Platz csipkés bokrai s fái fölött és pislogtak félenken a hirtelen kigyúlt villamos lángok a sűrű köztől nehéz levegőben.

— Egy kört a város szívében, aztán a Maximilianum lellett le az Isar mentén a Báváriáig, — szóltam elhelyezkedve a nyirkos kocsipárnákon.

Nézttem Mönkhen utcáinak szende, német ábrázolatát és hallgattam az esti életnek muzsikáját. Kék villamos kocsik csilingeltek a fehér ködben, mosópincék mélyéből mosónők bánatos, érzelyős, szerelmes nőtái csendültek ki, erkélyeken. kis szobacicák trilláztak, világos szalon-áhlakokon kiszűrődött szöke kisasszonyokák Schopin, Handel, sőt Bethoven és Wagner nyaggatása. Jóhangu ércharangok kívánják jó estét keresztet vető embereknek. Néhány kocsi robogott színházba, koncertbe prémes kabátha burkolt kövér nőkkel. Fényesen kivilágított áruházakban jöttek-mentek a vevők, de nem tulajdosan nagy számmal. Élenkség, vidámság, fürge eleven élet, mint Párisban, bizony nem volt még a város szívében sem. Csendesen, egyenletesen, jó álmodóan lüktetett

még a mozgás és az élétsibongás is. A Maximilianum közelében az Isar partján még kevesebb élenkség volt. Még a folyóvíze is álmos csendességgel uszott lefelé. Szinte vártam, jöjjön el már a mesebeli királyfi és éhressze föl csókjával szépséges matkáját és ezt az alvástra átkozott várost, hiszen még a Bávária fejében sűrűző embereket is szunyókálva találtam.

Ezen az estén egy vegetáriánus családhoz voltam hivatalos vegetáriánus vactorára. Impresszióimat elpanaszoltam asztalszomszédoknak, egy berlini zeneszerzőnek:

— A kiállításokon nem találtam képeket, a színházban nincsen sem ujdonság, se régi jó darab, a hangversenyek egyhanguak, ideglen vendégszereplő nincsen, csak verklimódra rendezik a Klavirabendeket. Hát igazán alszik ez a város és nincs már művészi élet falai közt? . . .

— Na ja, es ist wirklich nichts los, — válaszolta németem, — Alles schlummert. Lenbach ideje óta bizony nagyon elcsendesedett Mönkhen. És ha egy kis élenkség támad, biztos, hogy idegenek csinálják. Bajor testvéreinket megmí a sör és a békés nyugalom. Ugy hallom, nem volt Párisban sem sikerült dekoratív kiállításukkal. Igaz ez?

— Igaz! Kozmutza Kornélné.

Eladó kályha.

Meidinger-féle zománczozott kályha nickel ajtó- és tetővel azonnal eladó!

Schlesinger A. Fia, kereskedőnél, Szécsény.

Eladó ház.

Szécsényben a BRÓZMAN LAJOS Nyár-utcai háza, mely 1 konyhából, éléskamrából, mosókonyhából- és 3 szobából áll, — eladó.

Bővebben: Stern Dezső bádógos-mester Malom-utcai műhelyében.

Értesítés!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására adni, hogy a

a géplés- és szobafűtéshez kiválóan alkalmas magas hőfokú, elsőrendű pormentes porosz darabos, kocka- vagy dió-kösznet mm.-ként
3 koronáért
la. légszeszgyári darabos koaxot 4 k. 80 f.-ért
la. „ dió „ 5 koronáért

legalább is 15 mm. vételnél házhoz szállítva ajánlok.

A n. é. közönség szives megrendeléséért
kari teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF.

Elsőrendű tisztán kezelt borok!

ÉRTESÍTÉS!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, miszerint Szécsényben

az „Oroszlán vendéglő”-t

kibéreltem, s azon némi átalakítást eszközölve megfelelően rendeztem be.

Legfőbb törekvésem lesz a nagyérdemű közönség becses igényeit minden tekintetben kielégíteni. — Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlva vagyok

teljes tisztelettel

LENGYEL SÁNDOR,
vendéglős.

Kitűnő konyha!

Szolid árak!

Naponta frissen csapolt Dréher-sör!

HERZOG M. és TÁRSA

úri- és női-divatáru kereskedése

Szécsényben.

Ajánlom dúsán felszerelt üzletemet a legújabb úri- és női divat újdonságokban.

Nagy választék férfi kalapokból, nyakkendőkből, s különféle divat-olkkokból.